

November 2025 - nr. 21

Nieuwsbrief familie Kleinbloesem

Kerkgroei in moeilijke omstandigheden

Op Cuba zijn de omstandigheden nog steeds erg moeilijk. Toch groeit de kerk er. Is het niet zo dat God vaak moeilijke omstandigheden gebruikt om harten open te stellen voor het evangelie – ook in ons eigen leven?

Nieuwe kerkgebouwen mogen nog altijd niet worden gebouwd, maar samenkomen in een huis, bijvoorbeeld van de predikant of van een gemeentelid, mag wel. Zo ontstaan overal kleine huisgemeenten. Omdat een huis maar een beperkt aantal mensen kan bergen, blijven deze gemeenten klein. Tegelijk is dat juist mooi: als een huisgemeente vol is, ontstaat er vaak weer een nieuwe. Zo zijn in steden, buitenwijken en dorpen overal kleine kerkjes te vinden die midden tussen de mensen staan.

ONS ADRES

Fam. P.C.H. Kleinbloesem

't Spelt 8

3267 BR Goudswaard

☎ 06-22225989

✉ pchkleinbloesem@gmail.com
en PKleinbloesem@gzb.nl

Als GZB steunen we de CBCOr, een baptistenkerkverband dat vooral in het oosten van Cuba actief is. De CBCOr heeft inmiddels meer dan 600 kerken. Het seminarie bevindt zich in Santiago de Cuba. Ruim 70 studenten studeren er dit jaar. Ze zijn om de drie weken een week op het seminarie aanwezig, omdat het financieel niet haalbaar is hen vaker van maaltijden te voorzien. De rest van hun studie doen ze thuis, wat wel het voordeel heeft dat ze dicht bij hun eigen gemeente zijn, waar velen al actief meedraaien als aanstaand predikant. We helpen het seminarie onder andere door bij te dragen aan de kosten voor maaltijden. Ook het internetproject, dat studenten in staat stelt om online lessen te volgen, is van groot belang gebleken.

Daarnaast steunt de GZB gemeenten van de CBCOr door bijvoorbeeld diaconale projecten mogelijk te maken. Want er is grote schaarste op Cuba: aan voedsel, medicijnen en elektriciteit. Er zijn bijvoorbeeld initiatieven om de meest kwetsbaren, zoals ouderen, regelmatig van eten te voorzien.

Orkaan Melissa heeft Cuba zwaar getroffen. Heel veel mensen hebben hun huizen en bezittingen verloren, en ook veel broeders en zusters lijden onder de gevolgen. Bid alstublieft voor Cuba, om Gods zegen over het land, en dat mensen die zegen juist in deze omstandigheden mogen ervaren.

Ook dragen we bij aan kleine bouwprojecten van gemeenten, dit jaar ook in twee nieuwe districten, om de huisjes waarin samenkomsten plaatsvinden geschikt te maken. Denk aan reparaties die uitgevoerd moeten worden, het plaatsen van een toilet of een afdak, enzovoort. Het lijken soms kleine dingen, maar ze maken een groot verschil voor de gemeente ter plaatse. Als GZB

hopen we dat het werk op Cuba de kerk daar mag blijven bemoedigen. De kerk groeit, maar heeft het niet gemakkelijk. Samen vormen we het ene lichaam van Christus. We zijn geroepen om elkaar tot een hand en een voet te zijn, en mogen elkaar eraan herinneren dat Christus ons Hoofd is, die voor Zijn lichaam zorgt en het bewaart.

Wilt u meer weten over het zendingswerk in Latijns-Amerika? Nodig ons gerust uit voor een zondagsavond in uw gemeente!

Gods werk gaat door...

Door de omstandigheden rondom Hanna (zie verderop in deze nieuwsbrief) heb ik al een tijd niet naar het buitenland kunnen reizen. Sinds onze laatste nieuwsbrief ben ik slechts één keer in Colombia geweest. Een tijd lang heb ik mijn

werk zelfs helemaal moeten neerleggen, maar inmiddels kan ik dat alweer ruim een half jaar grotendeels oppakken.

Hoewel het lastig is dat ik niet vaak in Colombia kan zijn, ben ik

dankbaar dat het project in Medellín doorgaat. Het Centro de Escucha ("luistercentrum") in de kerk in het centrum van de stad bestaat inmiddels twee jaar.

In Nederland werk ik ondertussen aan een module voor de kerk in Colombia over de Bijbelse basis van het omzien naar mensen aan de uiterste rand van de samenleving. Het is de bedoeling dat ik, en ook anderen, deze module kan gebruiken om de kerk in Colombia en mogelijk ook elders in Latijns-Amerika toe te rusten. Of ik op korte termijn weer naar Colombia kan, hangt af van hoe de komende tijd verloopt, gezien alle zorgen rondom Hanna.

Tijdens het contact met de mensen in Medellín hoor ik hoe waardevol het Centro de Escucha is voor velen. Hieronder vertelt Mariela over dit diaconale project en wat het project voor haar betekent.

Dit hangt aan de muur van het Centro de Escucha. In Mattheüs 25 laat Jezus zien dat Hijzelf aanwezig is in de geringsten van Zijn broeders. Wie zich over hen ontfermt, ontmoet Hem. Dat is een diepe gedachte.

Rescatarte: een luisterend oor en een helpende hand

Mijn naam is Mariela. Ik doe mee met het diaconale project van onze gemeente. Dat project heet 'rescatarte' (om jou te redden). Door middel van verschillende activiteiten bieden we hulp aan daklozen. Eén keer per jaar organiseren we een uitgebreide 'straatontmoeting'. We trekken naar een bepaald deel van de stad, waar we douches opstellen zodat mensen zich ter plekke kunnen wassen, en bieden daarnaast voedsel, een knipbeurt en andere vormen van hulp aan. Belangrijk voor ons is om met de straatbewoners in gesprek te komen.

We hebben ook een maandelijkse activiteit: we openen de deuren van het kerkgebouw zodat mensen binnen kunnen komen voor een luisterend oor. Daarom noemen we deze activiteit 'Centro de Escucha' (luistercentrum). We organiseren deze activiteit altijd zorgvuldig. Daarom hebben we verschillende teams gevormd: één team dat de voorraad controleert (kleding, schoenen en hygiëneartikelen), één dat het eten koopt en bereidt, en één dat de spullen koopt die nog ontbreken.

Op de dag van de activiteit beginnen we met een moment van bezinning en gebed. Daarna ontbijten we en besluiten we wie wat gaan doen: wie er aan de tafels in gesprek gaan, en wie in het magazijn, de doucheruimte of de keuken aan de slag gaan. Vervolgens richten we de zaal in met tafels en twee stoelen aan elke tafel: één voor de bezoeker en één door iemand van ons team. Om 9.00 uur gaan de deuren open en nodigen één of twee teamleden die bij de ingang staan voorbijgangers uit binnen te komen. Zo begint de activiteit. De bezoekers krijgen een maaltijd, we luisteren naar hen, praten met hen en bidden voor hen. Wie dat wil, kan zich ook wassen en omkleden.

Het is een prachtige activiteit. Veel mensen vertellen hun verhaal, luchten hun hart en beginnen soms te huilen. Zodra ze merken dat ze geliefd zijn en écht worden gehoord, zie je hun gezichten opleven van dankbaarheid en vreugde. Degenen die een herstelproces willen starten, krijgen informatie over Ciudad Refugio, een opvangcentrum een paar kilometer verderop. Met dit centrum hebben we

afspraken, zodat zij daar direct terecht kunnen.

We blijven op de Heere vertrouwen, dat Hij de leiding houdt en dat we, wanneer Hij dat wil, de vrucht van dit werk mogen zien. Deze activiteit vindt op zaterdag plaats, en we nodigen de deelnemers uit voor de zondagse eredienst. Gewoonlijk ontvangen we die zondag één of meerdere straatbewoners die bij het Centro de Escucha aanwezig waren. Zij nemen deel aan de dienst, en na afloop doen ze ook mee met de maaltijd.

Persoonlijk is dit werk voor mij een grote uitdaging. Ik leer veel van de mensen en van ons team. Ik ervaar de steun van de Heere. Ik zie hoe ik met slechts een glimlach en een omhelzing Zijn liefde kan laten zien en een weerspiegeling van Hem kan zijn voor degenen die dat het meest nodig hebben, mensen die zich ongezien en niet gehoord voelen.

We danken God voor Zijn trouw en ondersteuning, en voor allen die met hun inzet en donaties hebben geholpen.

Wanneer een gesprek deuren opent naar herstel

Iedere keer dat het Centro de Escucha open is, komen er ongeveer 80 personen. Veel mensen komen, maar daarna zie je ze een tijd niet meer. Maar zoals Mariela beschreef: wat kan een enkele ontmoeting op zo'n zaterdag al veel voor een mens betekenen. Maar wat het verder uitwerkt weet je vaak niet. Soms zie je er wat meer van...

Voorbeelden daarvan zijn Alexandra, Julian (36) en sinds kort ook Daiber (35). Julian komt sinds hij vorig jaar het Centro de Escucha bezocht heel regelmatig door de week even naar de kerk, om wat te eten bijvoorbeeld. Daiber, die de afgelopen maanden een vaste bezoeker van het Centro de Escucha is geworden, was afgelopen zondag voor het eerst in de kerkdienst en gaf aan dat hij van zijn verslaving af wil. Alexandra is inmiddels ook al meer dan een jaar een bekende in de gemeente. Ze woont de diensten niet bij, maar komt door de week heel vaak naar de kerk. Meestal wordt ze dan ontvangen door een zuster van

de gemeente die op het terrein van de kerk woont. Ze komt dan vaak om wat te eten of om zich om te kleden

“**Bid dat het Centro de Escucha een plek is waar straatbewoners Gods liefde ervaren en dat vrijwilligers door die liefde gedreven zijn.**”

en te douchen. Maar bij al deze ontmoetingen in de kerk zijn er natuurlijk gesprekjes, in de hoop dat God die gesprekjes gebruikt zodat deze mensen de redding ontvangen (denk aan de betekenis van 'rescatarte') die God hen wil geven.

Eerder schreef ik al dat de gemeente graag wil dat het project in Medellín in de toekomst niet afhankelijk is van giften uit Nederland of elders. Het is mooi om te zien hoe creatief de gemeente is. Zo zeggen ze dat zelf niet. Ze zeggen: het is God die in alles voorziet. Wat je regelmatig ziet is dat gemeenteleden in hun netwerk mensen hebben die iets kunnen betekenen. Op die manier is er de ene keer een bakkerij in Medellín die gratis

broodjes voor het project geeft. Laatst was het een bedrijf in Bogota dat zorgde voor kleding. Dat contact was via een broeder in Bogota. Hij werkt in een bedrijf dat bedrijfskleding maakt voor allerlei bedrijven. Wat over was, kleding met logo's van allerlei bedrijven, kwam zo bij de kerk in Medellín terecht voor de straatbewoners. Het is precies zoals de pastor van de kerk zei: De Heere voorziet, en we leven in het vertrouwen dat Hij zal blijven voorzien.

Gebed gevraagd

Hartelijk dank voor al het gebed en trouwe medeleven rondom Hanna. Ook willen we speciaal danken voor de vele kaartjes die Hanna krijgt; ze stelt dat zeer op prijs. Er is nog veel onzekerheid, wat het voor Hanna én voor ons als gezin eng spannend maakt. Gebed is ook nu hard nodig. Onlangs werden er afwijkingen in Hanna's lichaam gevonden die naar alle waarschijnlijkheid de oorzaak

zijn van haar ziekteverschijnselen en te maken hebben met haar hypofyse. De meeste onderzoeken zijn inmiddels afgerond, al lopen er nog enkele. Hanna krijgt nu medicatie, maar het is nog onduidelijk wat deze behandeling zal doen en hoe haar lichaam hierop reageert. Op dit moment wordt bekeken hoe de zorg voor Hanna het best vormgegeven kan worden.

We vragen jullie om te blijven bidden voor Hanna en voor ons gezin, voor genezing, kracht en uitzicht in deze moeilijke tijd. We hebben een God die boven alles staat, en deze God is ónze God, eeuwig en altijd. Hij heeft beloofd dat alle dingen meewerken ten goede voor hen die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn. Dat is wat ons overeind houdt.

GZB

Postbus 28

3970 AA Driebergen

0343-512444

Info@gzb.nl

www.gzb.nl

U kunt een gift overmaken
naar IBAN

NL91 INGB 0690 7624 45

o.v.v. Zendingswerk
ds. Kleinbloesem Co1.202

Colofon

Familie Kleinbloesem werd in april 2012 door de GZB uitgezonden naar Lima, de hoofdstad van Peru. Eind juni 2017 keerden zij terug uit Lima. Vanaf 2018 was ds. Kleinbloesem zendingswerker voor Cuba. Sinds 2022 is ds. Kleinbloesem zendingswerker in met name Colombia, maar ook zet hij zich nog in voor het zendingswerk in Cuba (en Peru). De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze rondzendbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed! U kunt uw betrokkenheid óók tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op bankrekening NL91 INGB 0690 7624 45 van de GZB o.v.v. Zendingswerk ds. Kleinbloesem Co1.202. We zijn dankbaar voor uw onmisbare steun, zodat het werk kan voortgaan en zelfs kan groeien. Voor adreswijzigingen en overige informatie: zie kader links.

